

РЕШЕНИЕ

№ 85

гр. София , 27.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-10 в публично заседание на двадесет и втори юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Цвета Желязкова

при участието на секретаря АНЕЛИЯ Й. ГРУЕВА
като разгледа докладваното от Цвета Желязкова Търговско дело №
20201100901754 по описа за 2020 година

Производството по делото е образувано по искова молба на „А.Н.Е.“ срещу „К.П.“ ЕООД.

Ищецът твърди, че с ответника са в трайни търговски отношения за периода 05.2016 г. – 12.2018 г., като в този период е доставил на ответника семена и препарати на обща стойност 340 805 лева с ДДС, за което били издадени 12 фактури. Твърди се, че ищецът като продавач е предал стоките и е прехвърлил собствеността върху тях. Но ответникът е заплатил само частично задълженията си. Поради това моли съда да осъди ответника да му заплати сумата от общо **226 797.23 лева** – главница по 9 броя фактури, както следва – по фактура 2748/29.05.2017 г. – 32 823,83 лева, по фактура 2749/29.05.2017 г. за сумата от 60 292,36 лева и кредитно известие към нея от 16.06.2017 г. за сумата от 2 108,40 лева; по фактура 2821/16.06.2017 г. – 6 647,04 лева, по фактура 3010/10.10.2017 г. – 2 184 лева, по фактура 3604/29.06.2018 г. – 840 лева и дебитно известие от 31.12.2018 г. – 80 лева, по фактура 3605/29.06.2018 г. – 96 355,20 лева и дебитно известие към нея от 31.12.2018 г. – 21 217,20 лева, фактура 3752/20.08.2018 г. – 3300 лева, фактура 3826/27.09.2018 г. – 5010 лева и по фактура 3900/19.11.2018 г. – 156 лева. Претендира се и лихва за забава върху задълженията по всяка фактура, общо в размер на 39 822,86 лева, от които по следните фактури: : 1. Фактура № 0100002748/29.05.2017 г. – за периода 02.11.2017 г. до 11.03.2020 г. – **9092,46 лв.**; 2. Фактура № 0100002749/29.05.2017 г. и кредитно известие към нея с № 0100002820/16.06.2017 г. – за периода 02.11.2017 г. до 11.03.2020 г. – **13479,07 лв.**; 3. Фактура № 0100002821 /16.06.2017 г. – за периода 21.11.2017 г. до 11.03.2020 г. – **1504,81 лв.**; 4. Фактура № 0100003010/10.10.2017 г. – за периода 24.10.2017 г. до 11.03.2020 г. – **551,07 лв.**; 5. Фактура №

0100003604/29.06.2017 г. и дебитно известие към нея № 0100003951/31.12.2018 г. - за периода 1.12.2018 г. до 11.03.2020 г. – **102,66 лв.**; 6.Фактура № 0100003605/29.06.2018 г. и дебитно известие към нея № 0100003950/31.12.2018 г. – за периода 1.12.2018 г. до 11.03.2020 г. – **14004,51 лв.**; 7.Фактура № 0100003752/20.08.2018 г. – за периода 1.12.2018 г. до 11.03.2020 г. – **403,34 лв.** ; 8.Фактура № 0100003826/27.09.2018 г. – за периода 13.10.2018 г. до 11.03.2020 г. – **688,87 лв.**; 9.Фактура № 0100003900/19.11.2018 г. – за периода от 05.12.2018 г. до 11.03.2020 г. – **19,19 лева.**

В ОИМ, ответникът К.П. ЕООД оспорва частично исквете. Сочи, че с ищеца са в трайни търговски отношения. Сочи обаче, че не е получил част от стоките, чиято цена се претендира, но това е установено едва след вътрешна ревизия. Сочи се, че част от стоките, чиято цена се претендира реално са получени от трети дружества. Поради това се прави признание, че се дължи част от исквата сума в размер на 97 499,57 лева, по следните фактури – по фактура 2748/29.05.2017 г. – 19 133,50 лева, по фактура 2821/16.06.2017 г. – 6 647,04 лева, по фактура 3010/10.10.2017 г. – 2 184 лева, по фактура 3605/29.06.2018 г. – 69 115,02 лева, фактура 3752/20.08.2018 г. – 3300 лева, фактура 3826/27.09.2018 г. – 4170 лева, след приспадане на сумата от 7 186,17 лева от задължението по първата фактура.

Изцяло се оспорват задължението по дебитни известия от 31.12.2018 г. към фактури 3605 и 3604, като се сочи, че няма основание за подобна промяна на цената. Оспорва се твърдението за направени извънсъдебно признание за пълния обем на задълженията на ответника, така както са претендирани. Оспорва се претенцията за лихва за забава.

В ДИМ ищецът поддържа исквете. Сочи, че всички фактури са издавани и изпращани по електронната поща на ответника, а след това служител на ищеца е носил оригиналите в счетоводството на ответника в гр. Ш., където са доставяни и семената и препаратите. Оспорват се твърденията, че част от стоките са доставени на трети дружества. Сочи се, че предаването на стоките се установява и от писмата от ответника до Община Ш., с което се уведомява общината, че ще се проведе третиране на площите с препарати, закупени от ищеца. Твърди се, че двете кредитни известия са издадени, тъй като между страните е постигната уговорка за увеличаване на цените на продадените стоки. Твърди, че салдото, с което се признават задълженията на ответника, е изпратено от счетоводството на ответника, след разменена електронна кореспонденция.

В ОДИМ ответникът поддържа оспорванията. Оспорва да е получавал по електронната поща на дружеството, обявена в ТР фактури. Поддържа, че част от стоките, посочени във фактурите, са доставени на трети лица. Не се оспорват уведомленията, направени на Община Ш., но се сочи, че двете дружества имат дългогодишни търговски взаимоотношения, поради което и препарати за растителна защита, направени през предходни години, са

използвани за съответните мероприятия. Оспорват се изрично твърденията за постигната уговорка за увеличаване на цената на част от доставените стоки.

С молба уточнение от 24.11.2020 г. ответникът отбелязва, че оспорва по фактура №0100002748/29.05.2017 г. за сума в размер на 40 010 лева, че са доставени следните стоки - Семена слънчоглед Р64LE99, количество - 70 бр. на стойност 19 113,50 лева - доставени на „ГБМ“ АД със стокова разписка №0000005390/04.04.2017г. - Семена царевица Р9578, количество - 9 бр. на стойност 1 783 лева – доставени на „ГБМ“ АД със стокова разписка №0000005547/10.04.2017 година. Оспорва изцяло задължението по тази фактура в размер на 60 292,36 лв. По фактура №0100002749/29.05.2017г. за сума в размер на 60 292,36 лева с вкл. ДДС оспорва, че са доставени всички посочени във фактурата стоки, а именно: - Гранстар супер, количество - 14,2 кг. на стойност 5 093,26 лева с вкл. ДДС - доставени на „ГБМ“ АД със стокова разписка №0000005390/04.04.2017г. - Бампер супер, количество - 355 л. на стойност 13 206 лева с вкл. ДДС - доставени на „ГБМ“ АД със стокова разписка №0000005390/04.04.2017г. - Ажил 100 ЕК, количество -143 л. на стойност 6 726,72 лева с вкл. ДДС - доставени на „ГБМ“ АД със стокова разписка №0000005891/11.05.2017г. - Експрес 0.100 + Тренд 0.500, количество - 128 бр. на стойност 9 226,75 лева с вкл. ДДС - доставени на „ГБМ“ АД със стокова разписка №0000005891/11.05.2017г. - Каспър, количество - 3 кг. на стойност 327,53 лева с вкл. ДДС - доставени на „ГБМ“ АД със стокова разписка №0000005891/11.05.2017г. - Кредо 600, количество - 535 л. на стойност 25 712,10 лева с вкл. ДДС - доставени на „ГБМ“ АД със стокова разписка №0000005891/11.05.2017г. По фактура 01000003604/29.06.2018 г. оспорва задължения за получаване на семена царевица Р9241, количество 4 бр. на стойност 840 лв. По фактура 0100003605/29.06.2018 г. оспорва, че са доставени стоки на стойност 59 044,80 лева. По фактура 0100003826/27.09.2018 г. оспорва, че са получение сотки на стойност 840 лева. Уточнява, че не оспорва и са получени по фактура №0100002748/29.05.2017г. за сума в размер на 19 113,50 лева следната стока: - семена слънчоглед, количество 70 бр.; По фактура 0100002821/16.01.2017 г. не оспорва, че са получени стоки на стойност 6 647,04 лв. – ажил 100 ЕК- 162 л. и Белуре , количество – 1,5 кг., по фактура 0100003010/10.10.2017 г. са получени стоки на стойност 2 184 лв. По фактура 01000036050/29.06.2018 г. са получени стоки на стойност 37 310,40 лева, по фактура 0100003752/20.08.2018 г. са получени стоки на стойност 3 300 лв., по фактура 0100003826/27.09.2018 г. са получени стоки на стойност 4 170 лв. - Доминатор, количество - 100 л. на стойност 840 лева с вкл. ДДС - Дифенд ФС, количество - 190 л. на стойност 2 850 лева с вкл. Не оспорва по Фактура №0100003826/27.09.2018 г., по фактура №0100003900/19.11.2018г. за сума в размер на 156 лева не оспорва, че е доставена следната стока: - Ястреб, количество - 20 бр. на стойност 156 лева с вкл. ДДС. Не е възникнало задължение за заплащане на сума в размер на 141 913.66 лева по издадените от ищцовото дружество Фактури. Получени са стоки на обща стойност 72 880,94 лева. С оглед направените плащания дължимата сума е в размер на 63 586,37 лева.

Софийски градски съд, след като обсъди събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

По делото са приети като доказателства 1. Фактура № 0100002748/29.05.2017 г.; 2. Фактура № 0100002749/29.05.2017 г. и кредитно известие към нея с № 0100002820/16.06.2017 г.; 3. Фактура № 0100002821/16.06.2017 г.; 4. Фактура № 0100003010/10.10.2017 г.; 5. Фактура № 0100003604/29.06.2017 г. и дебитно известие към нея № 0100003951/31.12.2018 г.; 6. Фактура № 0100003605/29.06.2018 г. и дебитно известие към нея № 0100003950/31.12.2018 г.; 7. Фактура № 0100003752/20.08.2018 г.; 8. Фактура № 0100003826/27.09.2018 г.; 9. Фактура № 0100003900/19.11.2018 година.

По делото са приети като доказателство и четири броя уведомителни писма от К.П. ЕООД до Община бяла за проведени мероприятия за третиране на пшеница и слънчоглед в периода 04.2017 г. и 05.2017 година. В писмата е посочено, че препаратите – Кредо, Експерс 50СГ, Бампер Супер са закупени от Агро номер 1.

С оглед направените признания от страна на ответника с молба уточнение вх. № 93500/24.11.2020 г. съдът приема за безспорни следните доставки:

1. По фактура № 0100002748/29.05.2017 г. – семена слънчоглед Р63LL113, количество – 70 бр. на стойност 19113,50 лв.;

2. По фактура № 0100002821/16.06.2017 г. – Ажил 100 ЕК, количество – 162 л. на стойност 5 927,04 лв. и Белуре Т, количество – 1,5 кг на стойност 720 лв., или обща стойност 6 647,04 лв.;

3. По фактура № 0100003010./10.10.2017 г. – Глифозат, количество – 200 л. на стойност 1400 лв. и Тайфун, количество 100 л. на стойност 744 лв., или обща стойност 2 184 лв.;

4. По фактура № 010003605/29.06.2018 г. – П., количество – 180 л., на стойност 2592 лв.; Дерби супер, количество – 4 кг. на стойност 1 896 лв., Кредо 600, количество – 200 л. на стойност 9 696 лв., Лембата 1л., количество – 2 л. на стойност 336 лв., Ястреб, количество – 200 л. на стойност 1920 лв.; Лентграм 45 Вп, количество 100 кг на стойност 7536 лв.; Тарга супер, количество – 70 л. на стойност 2 074,80 лв.; Синстар, количество – 15 л. на стойност 993,60 лв.; Тесоро 250 ЕК, количество – 30л. на стойност 946,80 лв.; Маза, количество - 85 л. на стойност 5 875,20 лв.; Фунгуран, количество – 85 л. на стойност 1 072,80 лв.; Пиринекс сюприм, количество – 30 л. на стойност 849,06 лв.; Мишън, количество – 40 л. на стойност 1185,60 лв.; Протиферт, количество – 40 л. на стойност 336 лв., или обща стойност 37 310,40 лв.;

5. По фактура № 0100003752/20.08.2018 г. – Мишън, количество – 60 л. на стойност 2 592 лв. и Пиринекс сюприм, количество – 25 л. на стойност 708

лв., или обща стойност 3 300 лв;

6. По фактура № 010003826/27.09.2018 г. - Доминатор, количество - 100 л. на стойност 840 лева; Дифенд ФС, количество - 190 л. на стойност 2 850 лева; Ламадор, количество – 2 л. на стойност 480 лв., или общ размер 4 170 лв.;

7. По фактура 0100003900/19.11.2018 г. – Ястрб, количество – 20 бр. на стойност 156 лв.

Общият размер на получените стоки по посочените 7 броя фактури е 72 880,94 лева.

Също така страните не спорят за направено плащане по фактура № 0100002748/29.05.2017 г. в размер на 7 186,17 лева.

По делото са представени и 2 бр. дневници на К.П. ЕООД по чл. 30, ал. 1 от Наредба № 104/22.08.2006 г. за контрол върху предлагането на пазара и употребата на продукти за растителна защита за 2017 г. и 2018 година.

По делото е изготвено съдебна-стокова експертиза, съгласно чието заключение издадените от „А.Н.Е.“ ООД процесни фактури за извършени доставки на „К.П.“ ЕООД са надлежно осчетоводени в счетоводството на ищеца по дебита на сметка 411 „Клиенти“ по партида „К.П.“ ЕООД. При проверка в счетоводството на ищеца се установява, че по счетоводни сметки 503 „Разплащателна сметка“ на 12.11.2019 г., „К.П.“ ЕООД е извършило последно плащане чрез превод в размер на 30 000 лева, като със средствата са погасени задълженията по фактури №№ 100002055/15.06.2016 г. и 100002218/03.10.2016 година. Остатъкът от сумата е отнесен, като погашение по ф-ра № 10002748/29.05.2017 г. в размер на 7 186,17 лева. Общият размер на непогасеното задължение на „К.П.“ ЕООД към „А.Н.Е.“ ООД е в размер на 226 797,23 лева. Вещото лице е изчислило общо дължима мораторна лихва към датата на завеждане на иска - 40 389,06 лева, от които 1. Фактура № 0100002748/29.05.2017 г. – за периода 02.11.2017 г. до 11.03.2020 г. – 7 850,99 лв. ; 2. Фактура № 0100002749/29.05.2017 г. и кредитно известие към нея с № 0100002820/16.06.2017 г. – за периода 02.11.2017 г. до 11.03.2020 г. – 13 916,78 лв.; 3. Фактура № 0100002821 /16.06.2017 г. – за периода 21.11.2017 г. до 11.03.2020 г. – 15 54,79 лв.; 4. Фактура № 0100003010/10.10.2017 г. – за периода 24.10.2017 г. до 11.03.2020 г. – 527,84 лв. ; 5. Фактура № 0100003604/29.06.2017 г. и дебитно известие към нея № 0100003951/31.12.2018 г. - за периода 1.12.2018 г. до 11.03.2020 г. – 119,35 лв.; 6. Фактура № 0100003605/29.06.2018 г. и дебитно известие към нея № 0100003950/31.12.2018 г. – за периода 1.12.2018 г. до 11.03.2020 г. – 15 252,97 лв.; 7. Фактура № 0100003752/20.08.2018 г. – за периода 1.12.2018 г. до 11.03.2020 г. – 428,12 лв ; 8. Фактура № 0100003826/27.09.2018 г. – за периода 13.10.2018 г. до 11.03.2020 г. – 718,16,97 лв; 9. Фактура № 0100003900/19.11.2018 г. – за периода от 05.12.2018 г. до 11.03.2020 г. – 20,06 лева.

При приемане на заключението в о.с.з по делото, проведено на 22.06.2021 г. вещото лице Ц. сочи, че на 11.06.2021 г. се е свързал управителя на ответното дружество К.П. ЕООД, във връзка с предаването на необходимите документи за изготвяне на експертизата. Въпреки това, и след проведения втори телефонен разговор, до датата на изготвяне на експертизата, и до датата на съдебното заседание (22.06.2021 г.) не са били изпратени документи от ответника. За изготвяне на експертизата вещото лице е ползвало признанията на ответника, че е включил процесните фактури и дебитни известия в счетоводството си и в дневниците за покупки. Вещото лице е посочило, че процесните фактури са отбелязани в представените 2 бр. дневници по чл. 30, ал. 1 от Наредба № 104/22.08.2006 г. за контрол върху предлагането на пазара и употребата на продукти за растителна защита за 2017 г. и 2018 година.

Вещото лице е направило и проверка по представени от ищеца аналитични отчети по сметка 304 „Стоки“ към датите на процесните стокови разписки и фактури за получени доставки ,и е установило, че към датите на посочените доставки на стоки на ответника, ищцовото дружество е разполагало с посочените препарати и семена.

Закупени препарати от „К.П.“ ЕООД по процесните фактури и предадени стоки, предхождащи извършените мероприятия по химична обработка за периода от 10.04.2018 г- 23.05.2018 г. са както следва: Бампер супер - 440 л. Дерби супер - 11,5 кг. Синстар -90 л. Тесоро -175 л. Маза — 65 л.

Въз основа на стоковите разписки, отбелязванията в дневниците за 2017 г. и 2018 г. по чл. 30, ал. 1 от Наредба № 104/22.08.2006 г. за контрол върху предлагането на пазара и употребата на продукти за растителна защита, закупените препарати от «К.П.» ЕООД по процесните фактури, отговарят на изразходваните количества при извършените мероприятия по химична обработка за периода от 10.04.2018 г- 23.05.2018 г. с изключение на препарата Маза, от който е доставено количество в размер на 65 л., преди датата на мероприятията при разход от 159,50 литра.

По делото е разпитан свидетелят К.Д., от чиито показания се установява, че работи при ищеца от м.октомври 2017 година. Посочва, че е правил доставки до ответника, като и служители на последният са посещавали офиса на „А.Н.Е.“ ЕООД. Имената на представителите на ответника в гр. Каварна е Г.К., а в гр. Ш. е В., не си спомня фамилията. През 2018 г. предал на счетоводител на „К.П.“ ЕООД фактури за стоки, предадени през 2018 година. През 2019 г. взел от същата жена уведомително писмо за saldoto.

При така установеното от фактическа страна, Съдът намира следното от правна страна:

Предявени са при условията на обективно кумулативно съединяване

искове с правно основание чл. 327, ал. 1 от ТЗ, във вр. с чл. 79, ал. 1, предл. първо от ЗЗД и чл. 86, ал.1 от ЗЗД.

Като вид договор за продажба, търговската продажба се характеризира с родовите признаци на продажбата: тя е вид транслативен, двустранен, консенсуален, неформален, възмезден и комутативен договор.

В конкретния случай не се спори между страните по делото, че страните са били в дълготрайни търговски отношения. Не се установява да има подписан писмен договор за покупко-продажба, поради което и следва да се приеме, че се касае за неформален договор, при който ответникът прави заявки, ищецът като продавач предава стоките на ответника и получава плащане.

Съгласно чл. 24, ал. 1 ЗЗД, при договори за прехвърляне на собственост и за учредяване или прехвърляне на друго вещно право върху определена вещ, прехвърлянето или учредяването настъпва по силата на самия договор, без да е нужно да се предаде вещта, а според алинея 2 на същата разпоредба при прехвърляне право на собственост върху вещи, определени по своя род, собствеността се прехвърля щом вещите бъдат определени по съгласие на страните /отделянето им от рода/, а при липса на такова, с предаването им.

В конкретния случай, предмет на договора за покупко-продажба между страните са родово определени вещи – семена, торове, препарати за растителна защита. Собствеността върху предмета на договорите преминава с предаването на стоките на купувача, доколкото нямат твърдения, че е имало отделяне на вещите по съгласие на страните.

Спорът между страните е дали са получени стоките по посочените девет броя фактури, които ответното дружество оспорва и каква е била уговорената стойност на получените стоки, с оглед издадените два броя дебитни известия от 12.2018 г. във връзка с фактури от 29.06.2018 година.

Съгласно установената практика на ВКС (решение № 46 от 27.03.2009 г. по т.д. № 454/2008 г. на ВКС, ТК, II ТО, решение № 42/19.04.2010 г. по т.д. № 593/2009 г. на ВКС, ТК, II ТО) фактурата може да бъде приета като доказателство за възникнало договорно правоотношение по договор за продажба между страните, доколкото в самата фактура фигурира описание на стоката по вид стойност, начин на плащане, наименованията на страните и време и място на издаване. Отразяването на фактурата в счетоводството на ответника – купувач, включването ѝ в дневника за продажбите по ДДС и ползването на данъчен кредит по нея се възприемат като признание на задължението и доказват неговото съществуване.

Същевременно, съгласно приетото в решение № 67/31.07.2015 г. по т.д. № 631/14 г. на II т. о. първичните счетоводни документи се преценяват от съда според тяхната редовност и във връзка с всички доказателства по делото, а когато фактурата е подписана от лице без представителна власт или не е

подписана изобщо и не е отразена в счетоводните регистри на двете страни, не е вписана в дневниците за покупки и продажби и справките - декларации по ЗДДС, не е ползван данъчен кредит по нея - тогава тази фактура сама по себе си не може да установи нито сключване на договор за търговска продажба, нито получаването на стоката. Това разбиране следва да се тълкува в съответствие с възприетото в решение № 92/07.09.2011 г. по т. д. № 478/2010 г. на ВКС, II ТО, и решение № 109/07.09.2011 г. по т. д. 465/2010 г. на ВКС, II ТО, че дори фактурата да не съдържа всички предвидени в ЗСч. реквизити и да е оспорена в процеса, съдът е длъжен да прецени доказателственото ѝ значение за удостоверените в нея факти заедно с всички останали доказателства по делото, включително с извънсъдебното признание на оспорващата страна, за каквото следва да се счита и превеждането на дължимия във връзка с продажбата ДДС от купувача по сметка на продавача.

Както е посочено в решение № 198 от 13.05.2016 г. по т. д. № 2741/2014 г., ТК, I ТО на ВКС при родово определените вещи, правото на приспадане на данъчен кредит възниква и е законосъобразно упражнено при постигнато от страните определяне на вещите / отделянето им от рода / или с фактическото им предаване, поради което упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит от купувача, при доставката на родово определени вещи, има правното значение на признание и за получаването на вещите.

Именно такава е и настоящата хипотеза.

Касае се за продажба на родовоопределени вещи, при които собствеността преминава при предаването им на купувача.

Ищецът основа претенцията си на неподписани фактури, които са надлежно отразени в неговото счетоводство и същият е ползвал данъчен кредит за описаните стоки. При липсата на дадено съдействие на вещото лице от страна на ответното дружество при работата му за проверка на счетоводството на дружеството във връзка с осчетоводяване на процесните фактури, Съдът цени поведението на ответника при хипотезата на чл. 161 от ГПК. Поради това и приема, че посочените фактури, включително и двете дебитни известия, са надлежно осчетоводени, и при ответника. Следва да се отбележи, че този факт се признава и от ответника.

Недоказани останаха твърденията на ответника, че част от стоките по фактура 2748/29.05.2017 г., 2749/29.05.2017 г., 3604//29.06.2018 г., 3605/29.06.2018 г. и по фактура 3826/27.09.2018 г. са доставени на трети лица, тъй като имало съвпадане между количества на стоките, посочени във фактурите и стокови разписки, издадени на трети дружества.

Доколкото ищецът е дружество, което се занимава с търговия на посочените родово определени вещи, то е нормално едновременно да бъдат продавани сходни родово определени стоки на различни дружества. В самите фактури, като по част от същите има и плащания от ответника, не е посочена конкретна стокова разписка, за да се направи извод за връзка между стоките

по стокови разписки, подписани от трети лица, и стоките, доставени на ответното дружество. Видно и от заключението на вещото лице Ц., което Съдът кредитира изцяло, тъй като се потвърждава изцяло от събрания по делото доказателствен материал, ищцовото дружество е разполагало със значително по-големи количества от торовете и препарати за растителна защита от доставките за третите лица (отговор на въпрос 5).

Съдът намира, и че в конкретния случай следва да се приложи и чл. 301 от ТЗ, тъй като безспорно е, че ответникът е получил процесните фактури много преди образуване на настоящото производство (и е извършил частични плащания в исковия период, с последно плащане от 19.11.2019 г.), без да възрази своевременно. Самият ответник признава, че е получил за плащане процесните фактури, но поради вътрешна организация, при получаване на фактурите, същите са били незабавно осчетоводявани, и едва при по-късно (в рамките на 6 месеца/1 година) извършвани проверки се установявала липсата на реални доставки. Изискването на закона е за противопоставяне „веднага“ след узнаването на действията, извършени от лица без представителна власт, в конкретния случай приемане на фактурите за плащане, вкл. и осъществяване на частично плащане от служители на ответника. С приемането на фактурите, включването им в дневника за покупки по ЗДДС (по признанията на самия ответник), осъществяването на частично плащане, следва да се приеме, че ответникът е потвърдил, че е получил описаните стоки във фактурите. В самите фактури е посочена дата на данъчното събитие – датата на издаване на фактурите.

По изложените съображения, като преценява в съвкупност събраните доказателства – неподписани фактури, въз основа на които ищецът основава претенцията си, представените дневници по чл. 30, ал. 1 (отм. - ДВ, бр. 18 от 2021 г., в сила от 02.03.2021 г., в сила към процесния период) от Наредба № 104/22.08.2006 г. за контрол върху предлагането на пазара и употребата на продукти за растителна защита, заключението на вещото лице по съдебно-стоковата експертиза (установява се наличие на достатъчно количества торове и препарати за защита при ищеца като продавач), показанията на разпитания свидетел относно начина на връчване на фактурите и получаване на писма от ответника, Съдът намира, че се доказва, че стоките, посочени във фактурите, за които ответникът оспорва, че е получил, са получени от ответното дружество.

Поради това, и Съдът приема, че по делото се доказва изпълнение на ищеца като продавач да достави на ответника като купувач посочените в процесните 9 фактури стоки.

Относно стойността на стоките, спорно е дали е налице уговорено увеличаване на стойността на договорените стоки по две от фактурите. По изложените по-горе съображения, с оглед обстоятелството, че се касае за фактури и дебитни известия, приети и осчетоводени от ответника, съответно страните са в дълготрайни отношения, по аргумент от чл. 292, ал.1 от ТЗ, и

чл. 293, ал.1 и ал. 6 от ТЗ следва да се приеме, че е налице съгласие между страните за изменение на договорената цена на доставените стоки по фактури от 29.06.2018 година.

Предвид изложеното, предявеният иск с правно основание чл. 327, ал.1 от ТЗ се явява основателен и следва да бъде уважен за сумата от общо 226 797.23 лева – главница по 9 броя фактури, както следва – по фактура 2748/29.05.2017 г. – 32 823,83 лева, по фактура 2749/29.05.2017 г. за сумата от 60 292,36 лева и кредитно известие към нея от 16.06.2017 г. за сумата от 2 108,40 лева; по фактура 2821/16.06.2017 г. – 6 647,04 лева, по фактура 3010/10.10.2017 г. – 2 184 лева, по фактура 3604/29.06.2018 г. – 840 лева и дебитно известие от 31.12.2018 г. – 80 лева, по фактура 3605/29.06.2018 г. – 96 355,20 лева и дебитно известие към нея от 31.12.2018 г. – 21 217,20 лева, фактура 3752/20.08.2018 г. – 3300 лева, фактура 3826/27.09.2018 г. – 5010 лева и по фактура 3900/19.11.2018 г. – 156 лева.

Ответникът не твърди и не доказва заплащане на посочените суми.

Относно иска по чл. 86, ал.1 от ЗЗД

Купувачът е длъжен да плати цената при предаване на стоката или на документите, които му дават право да я получи, освен ако е уговорено друго (арг. от чл. 327, ал. 1 ТЗ). В шест от фактурите е посочен срок за заплащане, т.е страните са уговорили срок за заплащане. Във фактурите от 10.10.2017 г., 27.09.2018 г. и 19.11.2018 г. не е посочен срок за заплащане. Поради това и следва да се приложи чл. 303а, ал.3 от ТЗ.

С оглед заключението на вещото лице и установените размери на лихвата за забава за процесните периоди на забава в плащане на задълженията по всяка фактура, както и с оглед диспозитивното начало, акцесорните претенции са основателни за следните размери:

1. по фактура № 0100002748/29.05.2017 г. – за периода 02.11.2017 г. до 11.03.2020 г. – 7850,99 лв.;

2. по фактура № 0100002749/29.05.2017 г. и кредитно известие към нея с № 0100002820/16.06.2017 г. – за периода 02.11.2017 г. до 11.03.2020 г. – 13479,07 лв.;

3. по фактура № 0100002821 /16.06.2017 г. – за периода 21.11.2017 г. до 11.03.2020 г. – 1504,81 лв.;

4. по фактура № 0100003010/10.10.2017 г. - – за периода 24.10.2017 г. до 11.03.2020 г. – 515,07 лв.

5. по фактура № 0100003604/29.06.2017 г. и дебитно известие към нея № 0100003951/31.12.2018 г. - за периода 1.12.2018 г. до 11.03.2020 г. – 102,66 лв.;

6.по фактура № 0100003605/29.06.2018 г. и дебитно известие към нея № 0100003950/31.12.2018 г. – за периода 1.12.2018 г. до 11.03.2020 г. – 14 004,51 лв.;

7.по фактура № 0100003752/20.08.2018 г. – за периода 1.12.2018 г. до 11.03.2020 г. – 403,34 лв.;

8. по фактура № 0100003826/27.09.2018 г. – за периода 13.10.2018 г. до 11.03.2020 г. – 688,87 лв.;

9.по фактура № 0100003900/19.11.2018 г. – за периода от 05.12.2018 г. до 11.03.2020 г. – 19,19 лв.;

или в общ размер на уважената част от претендираната лихва – 38 568, 51 лв., като за горницата над тази сума до пълния предявен размер от 39 822,86 лева искът следва да бъде отхвърлен.

Относно разноските:

Ищецът е поискал присъждане на направените по делото разноски.

Установява разноски за платена държавна такса по исковата молба в размер на 10664.80 лева, 6000 лева разноски за адвокат, 554 лева разноски за експертиза, държавна такса за издаване на обезпечителна заповед в размер на 7 лв. такса за налагане на заповед върху банковата сметка в размер на 73,80 лв. и държавна такса в размер на 17 лв. за вписване на възбрана, или сума в общ размер на 17 316,60 лева. С Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК се прие, че отговорността за разноски при обезпечаване на иска се реализира при постановяване на решение, с което се разглежда спора по същество и съобразно неговия изход. Следователно, в настоящото производство следва да се присъдят и разноските по обезпечаване на иска.

С оглед на изхода на спора на ищецът следва да бъдат присъдени разноски в общ размер от 17 235,21 лева.

Ответникът претендира разноски, но не е представил доказателства за тяхното извършване.

РЕШИ:

ОСЪЖДА „К.П.“ ЕООД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. София, р-н Лозенец, ул. „*****, съдебен адрес: гр.Бургас, ул. *****, адв.Б.Т. ДА ЗАПЛАТИ на „А.Н.Е.“ ЕООД, с ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. Добрич, ул. „Генерал *****, съдебен адрес: гр. Добрич, бул.***** на основание чл. 327, ал. 1 ТЗ, сумата от общо 226 797.23 лева – главница по 9 броя фактури, както следва – по фактура 2748/29.05.2017 г. – 32 823,83 лева, по фактура 2749/29.05.2017 г. за сумата от 60 292,36 лева и кредитно известие към нея от 16.06.2018 г. за сумата от 2 108,40 лева; по фактура 2821/16.06.2017 г. – 6 647,04 лева, по фактура

3010/10.10.2017 г. – 2 184 лева, по фактура 3604/29.06.2018 г. – 840 лева и дебитно известие от 31.12.2018 г. – 80 лева по фактура 3605/29.06.2018 г. – 96 355,20 лева и дебитно известие към нея от 31.12.2018 г. – 21 217,20 лева, фактура 3752/20.08.2018 г. – 3300 лева, фактура 3826/27.09.2018 г. – 5010 лева и по фактура 3900/19.11.2018 г. – 156 лева, ведно със законната лихва за забава върху сумата от 226 797,23 лева от 12.03.2020 г. до окончателното плащане на сумата, на основание чл. 86 ЗЗД, сумата от общо 38 568,51 лева – законна лихва за забава, както следва – 1. по фактура № 0100002748/29.05.2017 г. – за периода 02.11.2017 г. до 11.03.2020 г. – 7850,99 лв.; по фактура № 0100002749/29.05.2017 г. и кредитно известие към нея с № 0100002820/16.06.2017 г. – за периода 02.11.2017 г. до 11.03.2020 г. – 13479,07 лв.; по фактура № 0100002821 /16.06.2017 г. – за периода 21.11.2017 г. до 11.03.2020 г. – 1504,81 лв.; по фактура № 0100003010/10.10.2017 г. – за периода 24.10.2017 г. до 11.03.2020 г. – 515,07 лв.; по фактура № 0100003604/29.06.2017 г. и дебитно известие към нея № 0100003951/31.12.2018 г. – за периода 1.12.2018 г. до 11.03.2020 г. – 102,66 лв.; по фактура № 0100003605/29.06.2018 г. и дебитно известие към нея № 0100003950/31.12.2018 г. – за периода 1.12.2018 г. до 11.03.2020 г. – 14 004,51 лв.; по фактура № 0100003752/20.08.2018 г. – за периода 1.12.2018 г. до 11.03.2020 г. – 403,34 лв.; по фактура № 0100003826/27.09.2018 г. – за периода 13.10.2018 г. до 11.03.2020 г. – 688,87 лв.; по фактура № 0100003900/19.11.2018 г. – за периода от 05.12.2018 г. до 11.03.2020 г. – 19,19 лв., и на основание чл. 78, ал.1 от ГПК сумата от 17 235,21 лв. – разноски по делото.

ОТХВЪРЛЯ предявения от „А.Н.Е.“ ЕООД, с ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. Добрич, ул. „Генерал *****, съдебен адрес: гр. Добрич, бул.***** срещу „К.П.“ ЕООД, с ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. София, р-н Лозенец, ул. „*****, съдебен адрес: гр.Бургас, ул. *****адв.Б.Т. иск по чл.86,ал.1от ЗЗД за сумата над 7850,99 лв. до пълния предявен размер от 9092,46 лв. - лихва за забава по Фактура № 0100002748/29.05.2017 година.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____